

Чл. 21.²²⁾ Международнитѣ задължения, като договори за арбитражъ и мѣстнитѣ съглашения, като доктрината на Монрое, които осигуряватъ поддържането на мира, не се считатъ като несъвмѣстими съ никое

Art. 21. Les engagements internationaux, tels que les traités d'arbitrage, et les ententes régionales, comme la doctrine de Monroe, qui assurent le maintien de la paix, ne sont considérés comme incompatibles avec

ативата за обяване ничтожността ще излезе отъ самитѣ държави или отъ нѣкой отъ органитѣ на Обществото.

Колкото се отнася до договори, които ще бждатъ сключени за въ бждаще то благодарение регистрацията и обнародването имъ при Главния Секретарь, контролата надъ тѣхнитѣ постановления ще бжде достатъчна, за да могатъ тѣ да бждатъ обявявани за действителни или недействителни.

Все пакъ и категоричността на чл. 20 не разрешава всички въпроси, свързани съ сключването на договоритѣ и преценката имъ отъ гледището на постановленията на Устава. Лордъ Сесилъ още презъ 1919 г. уясни, че Обществото на Народитѣ не препраща отбранителнитѣ съюзи, тъй като самото то не е достатъчно организирано и следователно не представлява пълна гаранция за мира. Това бѣ не само признание за слабостта на Обществото, но и позивъ за нови въоръжения и отбранителни съюзи, които сж само крачка далечъ отъ нападателнитѣ съюзи.

Тоя въпросъ доби особено голѣмо значение, когато презъ Юний 1919 год. Англия, Съединенитѣ Щати и Франция подписаха конвенцията за гаранциитѣ и военния съюзъ. Съветътъ на Обществото обаче, не се произнесе върху него, тъй като тая конвенция не бѣ ратифицирана. Но фактътъ, че се допуна сключването на редъ договори — военното съглашение между Франция и Белгия (2. IX. 1920 г.) „Малкото Съглашение“ и редъ други договори (Чехословакия и Югославия презъ Августъ 1920 г., Чехословакия и Румъния презъ Априль 1921 г., Югославия и Румъния презъ Юний 1921 г. и Польша и Румъния презъ Мартъ 1921 г.), показва, че понятието „несъвмѣстими съ разпоредането на Устава“ се тълкува много широко.

²²⁾ Обществото на Народитѣ и отдѣлитѣ договори, имащи сжщата целъ. Отъ най-голѣмо значение въ случая е доктрината на Монрое. Тя се създаде отъ председателя на Съединенитѣ Щати презъ 1823 г. — Монрое — и има за целъ установяване въ Новия свѣтъ хегемонията на Съединенитѣ Щати. Поводъ за нейното създаване е опасността Свещения Съюзъ отъ Европа да се намеси въ революционнитѣ движения въ Америка съ целъ да се засили господството на Европейскитѣ държави надъ Американскитѣ. Монрое формулира своята доктрина въ следнитѣ принципи:

а.-Новитѣ държави, които изникнаха въ Америка следъ революционнитѣ движения и премахването на испанската властъ, иматъ право да пазятъ своята национална независимостъ;

б.-Нито една европейска държава не може да се стреми да подчинява тия държави или да упражнява натискъ надъ тѣхъ, нито да се вмесва въ тѣхния вътрешенъ животъ, нито да ги контролира по какъвто и да е начинъ;

в.-Европейскитѣ държави не могатъ да колонизиратъ Америка, понеже тя изцѣло се намира вече подъ властта на цивилизовани народи;

г.-Съединенитѣ Щати сж готови да уважаватъ неприкосновеността на европейскитѣ колонии въ Америка и

д.-Съединенитѣ Щати се отказватъ отъ каквото и да е вмесване въ работитѣ на Европа, доколкото отъ тѣхъ нѣма да се породи непосредствена опасностъ.

Тая доктрина по-късно се разви и завърши съ стремежа да се организира единъ новъ правопорядкъ въ Новия Свѣтъ, изъ който участието на Европа се изключва напълно. Въ свързка съ уреждането на тоя новъ правовъ редъ въ Америка бѣха свикани редъ панамерикански конгреси, които бѣха насочени да засилятъ влиянието на Съединенитѣ Щати и върху Южна Америка.¹⁾

Доктрината на Монрое бѣ призната най-напредъ отъ Хагскитѣ Конференции, а следъ това се признава и отъ Устава на Обществото. Но съ това се създаватъ и редъ трудности въ устройството и развитието на Обществото. Благодарение на това,

¹⁾ Kraus. Die Monroe doctrine in ihren Beziehung zum amerikanischen Diplomatie und zum Völkerrecht — Berlin. 1913 A. Alvarez — le droit international américain. Paris 1910; Hall — The Monroe Doctrine and the great War; Chicago. 1910.